

Zbogom 2007.!

Važna godina za OESS bliži se kraju, godina izbora u Hrvatskoj, godina španjolskog predsjedanja OESS-om, preseljenja Tajništva OESS-a u palaču Palfy, godina u kojoj se odlučuje koje će zemlje predsjedati Organizacijom u sljedećem petogodišnjem razdoblju, godina dvojbi kada je riječ o Kosovu te, također, kada je riječ o budućnosti Misije u Republici Hrvatskoj.

Kada ovaj broj Couriera izađe iz tiska, mnoga od navedenih pitanja bit će riješena: u Hrvatskoj će možda biti sastavljena nova Vlada, Stalno vijeće možda će usvojiti odluku vezano uz misije na Kosovu i u Hrvatskoj.

Ono što je evidentno jest kako će koncem 2007. godine nazočnost velike Misije u Republici Hrvatskoj, koja je u jednom razdoblju imala gotovo 700 članova, postati model koji pripada prošlosti te, čak i ne znajući koja će se politička odluka donijeti u Beču, vrlo je malena vjerojatnost kako će se proračun, koji uključuje veoma važno ukupno smanjenje od 51% za 2008., korigirati naviše, što će neizbježno voditi ka znatnom smanjenju broja djelatnika Misije i njezinih područnih ureda.

Tijekom godina Misija je provela znatna smanjenja broja djelatnika. Samo u zadnje tri godine, uz zatvaranje nekoliko područnih ureda, prestalo je raditi približno 70 ljudi. Ali to je smanjivanje provedeno postupno. Svakog mjeseca suočeni smo s tužnom situacijom kada se moramo oprostiti s jednom, dvije ili tri osobe. Za voditelja Misije to se pokazalo jednom od najemotivnijih i najtužnijih zadaća. Mnogi veliki prijatelji i suradnici već su otišli bilo uslijed pravila prema kojemu nije dopušteno raditi više od sedam godina u jednoj Misiji, bilo uslijed vlastite odluke ili zbog postupnog ispunjenja mandata: Tim Stanning, Mark Fawcett, Antonella Cerasino, Eric Galmot, Knut Dreyer, Julia

Gilbert, Michel Dreneau, Jean-Pierre Golubic, Stefano Gnocchi, Jeroen Jansen, Jan Repa, Jose Luis Masegosa itd. Svi nam nedostaju.

Ali sada se odlasci neće odvijati pojedinačno, već će odjednom, u nekoliko tjedana, Misija izgubiti desetine prijatelja, vrlo bliskih suradnika, čija imena još nije neophodno precizirati stoga što još nije postignut konsenzus o proračunu.

Kako ne znamo tko će otići, tako ne znamo niti tko će ostati. Vjerojatno će onih prvih biti više od drugih. Stoga ovaj voditelj Misije žali zbog takvih neizvjesnosti i dvojbi koje su sastavni dio zadaća koje pritišću one koji se pridruže "organizaciji u kojoj se ne može napraviti karijera". Jedan od članova Misije, koji će nas vjerojatno napustiti, zna reći

sljedeće u takvim trenucima: "Veoma sam ponosan što sam svojim malim prilogom pomogao uspjehu Misije."

Za tog plemenitog člana Misije i za one koji misle poput njega ili nje, te također za one koji slično osjećaju, te stoga što smo svjesni kako smo mi također u "organizaciji u kojoj nije predviđen boravak s obitelji", moja supruga i ja želimo nazdraviti za oproštaj 2007. i dobrodošlicu 2008. godini. Sretno svima i hvala Vam na svemu.

veleposlanik Jorge Fuentes,
voditelj Misije

5.-6. studenog - rasprava o jedinstvenom proračunu za 2008., Beč

8. studenog - posjet Hrvatskom centru za razminiranje, Sisak

15.-16. studenog - direktor OESS-ovog Centra za sprečavanje sukoba, veleposlanik Herbert Salber, u Zagrebu

15. studenog - plenarni sastanak o procesuiranju ratnih zločina - OESS/ Izaslanstvo EK/MKSJ na strani međunarodne zajednice te Ministarstvo pravosuđa, Vrhovni sud, glavni državni odvjetnik i Ministarstvo unutarnjih poslova na strani RH; uz nazočnost veleposlanika Herberta Salbera

16. studenog - veleposlanik Herbert Salber u glavnom uredu

21. studenog - otvorenje novih prostorija Tajništva OESS-a, Beč

29.-30. studenog - Ministarsko vijeće 2008., Madrid

7. prosinca - prošireni sastanak viših dužnosnika

11. prosinca - sastanak s ministricom vanjskih poslova i europskih integracija, Kolindom Grabar Kitarović

OESS povezuje Plaški s ostatkom svijeta

Na početku školske godine, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta RH darovalo je udžbenike određenom broju škola uključujući one u Plaškom i Saborskom, međutim, učenicima nedostaje školska oprema.

Prigodom Sv. Nikole, skupina dobrih samaritanaca koju je predvodila Jasna Polić Bliško, odlučila je podijeliti nekoliko sretnih trenutaka uz malene školske poklone za svu djecu i odrasle. Gđa. Polić Bliško uspjela je u vrlo kratkom vremenu organizirati velik broj donacija kako bi se pripremili poklon paketi za svu djecu u Plaškom.

Marjanović, Danijel Stojisavljević i Bratislav Vljaković odmah pripremili za transport. Računala su zatim postavljena u novoustrojene kompjuterske radionice u obje škole.

Ravnatelj Vlatko Kulić izjavio je kako je Misija OESS-a omogućila Plaškom vezu s ostatkom svijeta.

Mnogi su dali svoj doprinos kako bi ovu ugodnu prigodu učinili uspješnom: velečasni Slavko Antunović otvorio je svečanost, a zatim je Tuga Tarle izrekla nekoliko svojih dojmljivih pjesama. Studenti Glazbene škole iz Karlovca održali su prekrasan glazbeni nastup za djecu. Daniella Eva Sanković dotakla je dječja srca svojim čarobnim glasom otpjevavši „Stand Up for Love/Zauzmimo se za ljubav“. Učenici Željezničke tehničke škole iz Zagreba zajedno sa svojom profesoricom Mirnom Žakman prikupili su donaciju u iznosu od oko HRK 1,700. Narodne novine također su dale donaciju te pripremile pakete sa školskom opremom, koji su zaslađeni slatkišima iz Kraša. Mnogi članovi različitih glazbenih zborova došli su kako bi pjevali. Sve ovo ne bi bilo moguće da gradonačelnik grada Zagreba, Milan Bandić, nije dodijelio veliki autobus za prijevoz svih sudionika s darovima do škole.

LIJEVO: ravnatelj Vlatko Kulić pozdravlja djecu

GORE: osobna računala koja je Misija OESS-a u RH darovala školi u Plaškom

DOLJE: Glazbena škola u Karlovcu izvodi program za školsku djecu

DESNO GORE: Maja Knežević, školska knjižničarka, s djecom koja koriste osobna računala koja je darovao OESS

DESNO DOLJE: Dobri samaritanci pjevaju djeci

Misija OESS-a u RH također je pridonijela ovoj veseloj prigodi. Veleposlanik Jorge Fuentes, nakon što ga je o navedenom izvijestila Biserka Sanković, asistentica za protokol u Misiji OESS-a, spremno je školi u Plaškom dodijelio osobna računala Misije. Usljed zatvaranja velikog broja područnih ureda, OESS je bio u mogućnosti darovati deset računala koja su djelatnici Misije Marijo

Sjaj u dječjim očima i sreća na licima njihovih roditelja pokazali su kako je ljudima doista stalo.

Biserka Purgar Sanković
asistentica Ureda za protokol Misije OESS-a

Osnovna škola u Plaškom kod Ogulina teško je oštećena tijekom rata u Hrvatskoj. Pohađa je približno 220 djece, uglavnom Hrvata izbjeglih iz Bosne i Hercegovine. Susjedna škola u općini Saborsko obnovljena je nakon rata. Većina obitelji ima mnogo djece i vrlo loše životne uvjete: posao je teško naći te ovise o pomoći Caritas. Vlatko Kulić, ravnatelj škole, rekao nam je kako djeca pohađaju velik broj različitih izvannastavnih aktivnosti kao što su grupa za medije, dramu, zbor, mala klavirska škola, cvjetna grupa itd. Organizacija učenika koji se bave voćarstvom i uzgojem voća pomogla je djeci zasaditi više od 200 voćaka kruške i jabuke u Plaškom, te dodatnih 50 voćaka u susjednoj školi u Saborskom.

Aktivnosti

Palača Palffy-Erdödy

Od svojih zajedničkih početaka, KESS/OESS je oduvijek bio na rubu egzistencijalne krize. Otkako je Istok dobio potvrdu čvrstih granica nakon Drugog svjetskog rata, činilo se kako ništa ne može zadržati njegove komponente unutar Konferencije, te kasnije u okviru Organizacije.

No, sigurno je kako je KESS izvanredno ispunio svoju važnu ulogu do 1995. godine, a od tada je OESS imao dosta uspjeha na samitima i ministarskim vijećima koja su uslijedila, u intenzivnom životu Stalnoga vijeća, Glavnog tajništva, institucija i misija.

U studenome 2007., tijekom španjolskog predsjedanja, dva su događaja u biti otjerala prijeteće ozračje nestanka od Organizacije.

Prvi od njih bila je inauguracija novog sjedišta Tajništva OESS-a i Ureda predstavnika za slobodu medija od strane španjolskog kralja Don Juana Carlosa I u Beču, u prelijepoj palači Palffy, na jednoj od najboljih gradskih lokacija, samo par koraka udaljenoj od Grabena i Hofburga gdje su ostale prostorije za sastanke Stalnoga vijeća i druga tijela.

Austrijska Vlada bila je iznimno velikodušna prema Organizaciji te je pokrila većinu od 30 milijuna EUR troškova za renoviranje Palače čija je ukupna površina 10.000 m². Na taj se način Tajništvo premjestilo iz manje neovisne i prikladne zgrade na Ringu, a Organizacija se konsolidirala, smjestivši se u novi prostor i zadržavši ozračje kontinuiteta.

Unutrašnjost palače, koja je vjerno očuvana izvana, prošla je značajnu i modernu transformaciju zahvaljujući geniju arhitekata Ablingera i Vedrala.

LJEVO: voditelj Misije na inauguraciji novog sjedišta OESS-a u Beču 27. rujna 2007.

GORE: Ponovno izgrađena i obnovljena unutrašnjost palače Palffy-Erdödy

koje će predsjedati Organizacijom do 2011. godine do kada, iz tog razloga, postojanje OESS-a neće biti dovedeno u pitanje.

Do tog trenutka, zadaće od najveće važnosti zahtijevat će održavanje novog samita koji će naslijediti onaj održan u Istanbulu 1999. godine, usvajanje sporazuma kojim se ratificira pravna osobnost OESS-a i odobrenje Ministarske Deklaracije koje također čeka od 2002. godine. Samit i Vijeća moraju biti u mogućnosti pronaći izlaz iz krizne situacije u kojoj se međunarodna zajednica nalazi, krize koje se pojavila čim je nestao sukob između Istoka i Zapada ali je još složenija od njega. OESS, zajedno s preostalim međunarodnim organizacijama, može i mora mobilizirati svoje resurse i prevazići tu krizu.

Dug život koji smo mi iz Hrvatske poželjeli sjedištu Glavnog tajnika Brichambauta i njegovim suradnicima, kao i Miklosu Harasztiju i njegovim suradnicima, potvrđen je na drugom velikom događaju u mjesecu studenome, na Ministarskom vijeću u Madridu na kome su veoma aktivni bili predsjednik Zapatero, predsjedatelj Moratinos i 45 ministara iz svih dijelova Europe. Vijeće u Madridu postiglo je konsenzus oko zemalja

veleposlanik Jorge Fuentes
voditelj Misije

Konferencija Ministarskog vijeća OESS-a...

U Kongresnoj palači u Madridu, velikoj i impozantnoj avangardnoj građevini koju je dizajnirao renomirani arhitekt Bofill, održana je 29. i 30. studenoga 2007. godine 15. Konferencija Ministarskog vijeća OESS-a.

Četrdeset i šest ministara iz 56 zemalja članica okupilo se u Madridu ne samo kako bi raspravili službene točke dnevnog reda već i obavili usputne i bilateralne pregovore koji često mogu biti puno važniji. Među visokim dužnosnicima bili su i zamjenik glavnog tajnika Nicholas Burns, predstavnici drugih međunarodnih organizacija poput glavnog tajnika Vijeća Europe, Terrya Davisa, ili Izaslanika EK za odnose s inozemstvom, Benite Ferrero. Nazočnost tako visokih dužnosnika među ministrima već se može smatrati velikim uspjehom Španjolske kao predsjedateljice OESS-a. To također jasno govori o ključnim ulozima koji su bili u igri obilježenoj zabrinjavajućim neizvjesnostima kada je riječ o budućnosti OESS-a.

Španjolski premijer Zapatero zaželio je dobrodošlicu ministrima inspirativnim govorom prije nego li je predsjedatelj otvorio skup. Novina koja je sve obradovala, a primijenjena je po prvi put tijekom skupa Ministarskog vijeća, bio je radni ručak za ministre nakon kojega je istoga dana uslijedila elegantna večera u palači Santa Cruz, lijepom primjeru arhitekture iz vremena kada je Madrid bio pod upravom Austrije (17. stoljeće, pod prvim španjolskim Habsburgovcima). Kontroverzno, koliko to može biti, predsjedatelj se usudio predložiti da ministri rasprave „Ulogu OESS-a na Kosovu“. Unatoč strahovima razvila se jasna i konstruktivna diskusija. Takva rasprava o tako podvojenoj temi te unutar okvira OESS-a, već sama po sebi može biti ocjenjena kao veliki uspjeh. Dodatno, polučen je i praktičan rezultat: neslužbeni dogovor o nastavku mandata Misije na Kosovu i tijekom 2008., što će potvrditi Stalno vijeće do kraja godine.

Posljednjeg dana, tijekom konferencije za tisak koja je uslijedila nakon službenog zatvaranja konferencije Ministarskog vijeća, jedan je novinar upitao predsjedatelja za mišljenje o tomu je li Madrid bojno polje za nove napetosti između SAD-a i Rusije. Ministar Moratinos je odgovorio kako OESS sasvim sigurno nije bojno polje, već upravo suprotno, mjesto dijaloga. OESS je jedinstven forum na kojemu dolazi upravo do dijaloga; to je stol za kojim se pregovara i na kojem države mogu predstaviti i raspravljati svoja različita gledišta o osjetljivim temama

te iznaći osnove oko kojih će se svi složiti, kao i način na koji treba nastaviti, rekao je. Ovaj odgovor pruža izvrstan sažetak onoga što je Madrid predstavljao tijekom skupa Ministarskog vijeća.

Točno je da oko ministarske Deklaracije, odluke o poboljšanju Izbornih obveza i Pravne reforme OESS-a nije postignut dogovor, ali uz postojeće političko ozračje te unatoč svemu, sastanak u Madridu bio je jedan od najintenzivnijih političkih sastanaka u novijoj povijesti Organizacije. Madrid je na odlučujući način pomogao u ponovnom uspostavljanju istinske političke naravi OESS-a i osigurao potreban kontinuitet i predvidivost a istovremeno su otvorene obećavajuće mogućnosti.

LIJEVO: Predsjedatelj, ministar Miguel Angel Moratinos, u društvu glavnog tajnika i još dva veleposlanika Trojke, Belgije i Finske, tijekom obraćanja novinarima na posljednjoj tiskovnoj konferenciji

DOLJE: Voditelj Misije u društvu Enriquea Horcajade, voditelja Izvršnog odjela Misije, i Marka Fawcetta, bivšeg djelatnika Misije a sada člana Ureda posebnog predstavnika za južni Kavkaz

GORE DESNO: Ministar Moratinos, španjolski premijer Jose Luis Zapatero i veleposlanik Carlos Sanchez de Boado na konferenciji

DESNO DOLJE: Zadnji red za centralnim stolom tijekom govora španjolskog premijera, čemu je nazočio voditelj Misije.

KRAJNJE DESNO: Predsjedatelj, ministar Moratinos, pozdravlja ministricu vanjskih poslova RH, Kolindu Grabar-Kitarović, prilikom njezinog dolaska u palaču gdje se susretalo Ministarsko vijeće

Priča s naslovnice

...u Madridu

U tom smislu, kontinuitet OESS-a glede budućih predsjedanja utvrđen je do 2011.; OESS je dobio na važnosti kroz svoje djelovanje u Afganistanu; nakon više od godinu dana napornih pregovora odobren je Fond za partnerstvo koji se odnosi na Partnere za suradnju; usvojena je izjava o Nagorno Karabakhu, te, na kraju, dogovoren je cijeli niz važnih odluka, na primjer, one koje se odnose na borbu protiv uporabe opojnih droga, trgovine ljudima, seksualnog iskorištavanja djece i Interneta, za toleranciju i nediskriminaciju, itd.; također, madridska Deklaracija o okolišu i sigurnosti koja je po prvi put na ministarskoj razini povezala oba koncepta, konačno je postignut konsenzus oko osjetljivog strateškog upravljanje vodama dok je u OESS-u prvi put predstavljen valjan i inovativan paket mjera iz oblasti borbe protiv terorizma.

I dok se o ulozi OESS-a na Kosovu raspravljalo na ministarskom radnom ručku, i dalje su postojala razmimoilaženja među zemljama članicama oko budućnosti Misije u RH te slijedom toga, tema niti nije bila uvrštena na dnevni red ministarskog sastanka.

Vežano uz spomenuto, očigledno je kako je u Madridu iskorištena prigoda da izaslanstva nastave s neformalnim usputnim razgovorima u cilju postizanja konsenzusa o budućnosti Misije u 2008. godini.

Slijedom toga, predsjedatelj je veleposlaniku Fuentesu uputio poziv na sastanak u Madridu. Voditelj Misije sudjelovao je na bilateralnim sastancima ministrice vanjskih poslova RH i ministra Moratinosa kao i na

dodatnom sastanku između ravnatelja Centra za sprečavanje sukoba, veleposlanika Salbera, i državnog tajnika Biščevića. Ministrica Grabar-Kitarović također se susrela s ministrom vanjskih poslova Rusije Lavrovim.

Osim ministrice Grabar-Kitarović, samo je još šest ministara spomenulo Hrvatsku tijekom svojih govora. Četvorica su izrazila svoje zadovoljstvo zbog skorog zatvaranja Misije što će predstavljati uspjeh za OESS. Dvojica su izjavila kako su potrebni dodatni naponi na području povratka izbjeglica. Predsjedatelj je također spomenuo Hrvatsku kako tijekom svog uvodnog tako i tijekom zaključnog izlaganja. Ministar Moratinos izjavio je kako OESS treba i dalje iznalaziti kompromisna rješenja s Balkanom jer neke od Misija na terenu uspješno ispunjavaju svoje ciljeve, poput one u Hrvatskoj gdje je prijenos njezinih funkcija na državne vlasti utjecao na smanjenje nazočnosti OESS-a na potrebni minimum, što gotovo znači njezino potpuno zatvaranje.

U najkraćim crtama, susret u Madridu bio je vrlo uspješan za napredovanje u postizanju zajedničke odluke u OESS-u oko budućnosti Misije u 2008. koja bi mogla biti donesena već u prosincu.

I posljednje, ali ne i najmanje važno, tradicionalno španjolsko gostoprimstvo i savršena tehnička i praktična organizacija Konferencije koja je uključivala izvrsne koktele i večere sa španjolskim tapasima i paellama, uvelike su pridonijeli stvaranju dobrog ozračja koje je uspostavljeno među pregovaračima.

Enrique Horcajada
voditelj Izvršnog odjela i odjela za politička pitanja

Domjenak povodom kraja godine

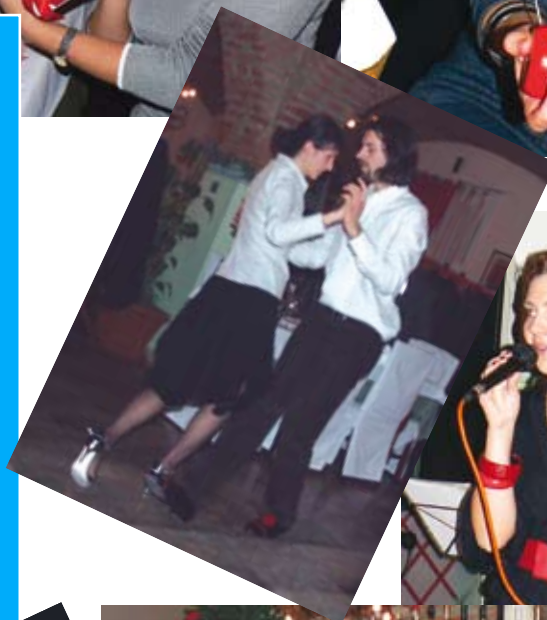

photos by:
Nevenka LUKIN

Netko bi rekao kako je „domjenak bez iznenađenja dosadan domjenak“!

Prošle srijede, 12. prosinca, u restoranu u središtu Zagreba, održan je domjenak koji je bio sve samo ne dosadan! Tradicionalno okupljanje povodom kraja godine pretvorilo se u festival različitih izvedbi, nastupa te, iznad svega, istinskih iznenađenja. I dok smo uživali u ukusnoj hrani, također smo uživali u izvanrednoj živoj vokalnoj izvedbi Biserkine kćerke Danijele Eve Sanković, pjevanju božićnih pjesama koje su predvodili veleposlanik Becker i Biserka, prekrasnom tangu Dagmare i Ivana, natjecanju u disciplini „tko je najviši djelatnik Misije“, nakon čega je uslijedila plesna točka dva pobjednička para, Maria i Monike te Hrvoja i Maje, kao i razmjena poklona. Priča time ne završava: najveće od svih iznenađenja bio je par djelatnika Misije koji se nedavno vjenčao - Suzana i Ivica, koji su konačno otkrili svoju tajnu tako što su s nama podijelili ukusnu svadbenu tortu, čime su naš domjenak podigli na razinu svadbenog domjenka!

photos by:
Dorijan KLASNIC

Zamjenik voditelja Misije, Robert W. Becker, napušta Misiju

Todd Becker, prvi stranac koji je primio hrvatsku nagradu za ljudska prava

Nakon sedam godina u Zagrebu, zamjenik voditelja Misije, veleposlanik Robert Becker, napušta Misiju. Od svoga dolaska u Hrvatsku 2000. godine pa do danas, Todd je radio i surađivao s tri Vlade i tri voditelja Misije. Tijekom tog razdoblja bio je svjedokom prvih koraka ove zemlje u tranziciji na njezinom putu prema demokraciji, preobražavajući se iz post-komunističkog i autoritarnog režima u zemlju koja kuca na vrata NATO saveza i Europske Unije.

Posljednje dane boravka veleposlanika Beckera u Hrvatskoj obilježio je 8. prosinac kada je postao prvi stranac koji je primio nagradu za ljudska prava od strane Hrvatskog helsinškog odbora (HHO). Na godišnjoj svečanosti obilježavanja Međunarodnog dana ljudskih prava, u nazočnosti premijera, Ive Sanadera i izaslanika Predsjednika Republike, Todd je primio nagradu Mika Tripalo jer je „kao dužnosnik sustavno radio punih sedam godina na zaštiti ljudskih prava u Hrvatskoj, pri čemu su njegovi napori u velikoj mjeri nadilazili okvire profesionalnih obveza“.

„Kada su mi ponudili mjesto zamjenika voditelja Misije prije sedam godina, rekli su kako će to biti za razdoblje od devet mjeseci zbog toga što će nova reformski orijentirana Vlada do tada dovršiti sve potrebne reforme. Pa, osvjedočili smo se kako preobrazba zemlje predstavlja složeno pitanje koje zahtijeva mnogo vremena. A zahtijeva i naporan rad, vjerovanje u ideale i posvećenost zaštiti ljudskih prava i vladavini prava koju su pokazali mnogi moji prijatelji u Misiji, Vladi i nevladinim organizacijama. Nagrada HHO-a dodijeljena mi je kao osobi, ali ona zapravo odražava suradnju i posvećenost svih onih prijatelja i kolega koji su odredili ciljeve prije više godina i nastavili raditi na njihovom ostvarivanju“.

Tijekom svojih 40 godina diplomatskog iskustva, Todd je bio na mnogim uzbudljivim mjestima u ključnim trenucima. Prašina srušenog zida još je uvijek bila u zraku Berlina kada je on uspostavio prvi američki Generalni konzulat u jednoj od država bivšeg Varšavskog pakta, u Leipzigu. Kako je dvije dužnosti obnašao u Grčkoj, Todd je osobno iskusio dva državna udara 1967. godine. Dok je živio u Berlinu, terorističke prijetnje bile su toliko ozbiljne da je imao naoružane policijske čuvare koji su živjeli u njegovoj kući 24 sata na dan. A čak i na „idiličnim“ otocima Fidžija, pomogao je organizirati i voditi veliki projekt pomoći žrtvama uragana nakon što je otoke poharala jedna od najvećih oluja u posljednjih nekoliko desetljeća.

Premijer Sanader čestita veleposlaniku Beckeru

„Te države, uključujući naravno i Hrvatsku, sve su postale moj drugi dom, ali Hrvatska se izdvaja zbog toga što smo Christa i ja živjeli ovdje dulje nego bilo gdje drugdje u mom životu otkako sam napunio 17 godina. Bit će čudno ne voziti se Vukovarskom ili ne hodati tijekom ljetnih večeri kroz Gornji grad, koji mi je još uvijek jedno od omiljenih mjesta.“ Vraćajući se u Ameriku nakon što je izbio iz nje gotovo 22 godine, bit će čudno iskustvo za njega i suprugu Christu, ali pridružiti će se svojim petero djeca i devetero unučadi, a sa sobom će povesti i svoje voljene pse. Sedam njihovih četveronožnih prijatelja,

od kojih su svi nekoć bili beskućnici, gladni psi lugalice bez nade, putuje s njima u Ameriku. Tri najstarija psa dolaze s ulica Atene, dok su preostala četiri iz Hrvatske.

Osvrćući se na godine koje je proveo u Hrvatskoj, na Kosovu, u Njemačkoj, Grčkoj te na Fidžiju, gdje rasni, etnički i nacionalni sukobi traju stoljećima pa čak i tisućljećima, Todd kaže da je naučio kako je pravi put ka pomirbi uključiti se u ono što on zove „radikalnim oprostom“. Povrede, šteta, bol i gubitak nikada ne bi trebali biti dijelom „oprostiti i zaboraviti“ mentaliteta. Zaboraviti svako zlo, svaku bol, svaku povredu, znači omalovažavati oštećenu stranku. Time se također upućuje poruka osobi koja je nanijela bol i gubitak da je u redu ako to ponovi. Ali, zahtijevati kaznu i osvetu nije dugoročno rješenje. Ono je moralno zadovoljavajuće, ali ono samo povećava apetite za samovoljnom pravdom, osvetom i protu-osvetom. Zaustavljanje uklete lančane reakcije mržnje i uništenja zahtijeva radikalni oblik opraštanja. Može se tražiti kazna za počinjene zločine, ali moraliziranje i osuđivanje treba ostaviti iza sebe. Tek tada žrtva i počinitelj, osuđenik i sudac, mogu započeti tražiti put jedan prema drugome, u smislu realističnog razumijevanja onoga što se dogodilo te u okviru uzajamnog poštivanja i prihvaćanja. Todd vjeruje kako je vidio takav oblik „radikalnog oprosta“ na djelu u Hrvatskoj, uključujući pripadnike Misije, Vladine dužnosnike, pripadnike različitih etničkih skupina, kako rađe bez moraliziranja ili osuđivanja, što im je omogućilo zajednički rad glede izgradnje zajedničke, zdrave budućnosti. To je ono što će mu najviše ostati urezano u srce tijekom razdoblja provedenog ovdje.

Ljerka Draženović
glasnogovornica

Hrvoje je tijekom godina darovao 13 litara krvi

Od 1953., Hrvatski Crveni križ (HCK) organizira akcije dobrovoljnog davanja krvi u zemlji. Vozač Misije, Hrvoje Šandor, donator je krvi od svojih srednjoškolskih dana u Velikoj Gorici kada je navršio 18 godina. Od tada, Hrvoje je 26 puta donirao krv čime je HCK-u darovao 13 litara ove dragocjene tekućine - to znači otprilike tri puta veću količinu od prosječne količine krvi u svakom ljudskom organizmu. Veličina davatelja krvi je u tome što oni spašavaju živote, ali ne znaju čije. To može biti nepoznata osoba koju sretnete na ulici. To može biti prijatelj, ili čak i neprijatelj. „Uvijek sam se dobro osjećao zbog toga, i još uvijek se dobro osjećam“, kaže Hrvoje i dodaje kako daje krv jednom ili dva puta godišnje te da će tako i nastaviti.

Galerija fotografija

Španjolski kralj Juan Carlos I govori na otvaranju novog sjedišta Tajništva OESS-a, 21. studenog 2007.

Zamjenik voditelja Misije, ravnatelj Centra za sprečavanje sukoba, veleposlanik Herbert Salber; voditelj Misije i Christian Loda, bivši voditelj Ureda za povratak i integraciju Misije, u Zagrebu, 16. studenog 2007.

Domjenak za kraj godine Glavnog ureda Misije uzdignut je na razinu svadbenog domjenka za upravo vjenčane djelatnike Misije, Suzanu i Ivicu Maltara.

Voditelj Misije organizirao je oproštajni ručak za msg. Francisca Javiera Lozana, apostolskog nuncija u Hrvatskoj. Ministrica vanjskih poslova Kolinda Grabar-Kitarović i velika skupina veleposlanika nazočila je ručku.

Izbori su ključan trenutak u životu demokracije. To je trenutak u kome ljudi izravno i nepogrešivo iznose mišljenje o svojim vlastima, svojim političarima, svojim predstavnicima i svojim institucijama. Riječ je o događaju takve važnosti da se niti jedan građanin ne bi trebao suzdržavati od glasovanja. Logično je da, ukoliko bi svaka osoba bila svjesna važnosti trenutka glasovanja u životu njihove zemlje, nitko se ne bi suzdržavao od glasovanja. (Courier br. 133, naslovna stranica).